

Landskap: Småland
 Härad: F. Vedbo
 Socken: Skult
 Uppteckningsår: 1946

Upptecknat av: Margit Jansson
 Adress: Lund
 Berättat av: John Jansson
 Född år 1887 i Bredestad

- Phyttar kunde skjutna vitt wän som helat, -
 skogsmanen baddade. s. 1.
 Skogsmanen. s. 1.
 Bot för förgjord gris. s. 2.
 Om kväp i den svandis flickan. s. 3.
 Skerwan. s. 4.
 Ondas betet. s. 5.
 Där häst har tumbat sig. s. 6.
 Ormar. s. 6.
 Räkneransor. s. 7.
 Namn på fingrarna. s. 8.
 Lösätallen vid Elsjö. s. 8.
 Utpröva om en flicka var nö. s. 9.
 Tjinn laddes bring en björk då kreaturen var sjuka s. 10.

Det har funnits ett par skyttar här som kunde sälja vilt när som helst. En gång när de skulle ut på jakt så följde en annan jägare med. Alla tre skulle ligga i en lada över vatten. De två skyttarna somnade snart och då kom skogsmyran in och hon tog ut krutet som fanns i de sovandes bössor och laddade med krut, som hon hade med sig. Men när hon kom till den tredje bössan kände hon ej igen denna, för ägaren till bössan var ej i förbund med den onde.

Skogsmyran var ihälig bak men framtill var hon vacker.

ACC. N:R M. 10081: 2

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När jag var 6 år minns jag så tydligt att en gris var avig. Den såg ut att vara förgjord. Då tog de ut grisens i friska luften och tog ett stycke stubinträdd och tände den så att den brann och så fick den blåsa under grisen och sen blev grisen bra.

ACC. N:R M. 10081:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En flicka sov nte en gång och då
kröp en orm i henne. Ormen förtrollade
flickan så att hon satt och
mjölkade så somnade hon och då kröp
ormen ut och lapade mjölk i flickans
mjölkspann och sedan kröp ormen in i
flickan igen.

!

ACC. N:R M.10081:4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skervan.

Kom det "vänliga" fruntimmer som var glada åt barn, så skulle man vara försiktig, för det kunde vara farliga fruntimmer, som inte voro oskulder. Då skulle man säga till dem: "J skervar ha inte ner någon hövov". För så man det så tog inte skervan på ungen.

Det var vanligt för att fattigstugegubbar bodade skervan med sabra.

Onda betet.

I vattnet finns "onda betet". I sjön Solgen har jag sett det. Det ser ut som en sytråd och är 30-40 cm. långt. Man kan få ont i fingrarna eller naglarna bli fula om man rör vid det.

En gång när jag var ute och rodde på Solgen fick jag se "onda betet". Jag tog i det, men med vänstra handen för säkerhets skull. Jag fick inte ont i mina fingrar sedan, men jag känner en gumm som påstår att hon har haft "onda betet."

ACC. NR M. 10081:6...

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det är en häst som tumbat sig är far-
ligt att gå, för då kan man få ont i
benen.

Ormar.

Skär man ihjäl en orm och inte
begravar den, så blir det en myrororm.

Om en ihjälslagen orm får ligga på
vägen och ej blir begravd och det kom-
mer flugor på den döda ormen och se-
dan sätter sig på en människa, så
får den kräfta.

ACC. N:R M.10031:7.

Räkner ansor.

Per Petter Knapp
Dru skapp.

Appel päppel pilum papp
kräkner ratt på en kallt opp
de smai hackade bron ut.

Annika d annika
luntan tuntan
giver i m aka
gäster i h aka
pröjs

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

John

f. 1887.

ACC. N:R M. 10081:8.

Kamm på fingrarna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

John

Drummet oft, släckepott, länge man
gärtlilig hand, lilla veche ringe

Lo äs at allen.

Lo äs at allen i värheten av Ehsjö
fordes ingen hugga ner, för då skulle
skaden brinna. Nu är den emellertid borta,
den har väl puttnat eller blåst ner.

ACC. N:R M.10081:9.

Utröna om en flicka var mö

För att utröna om en flicka var mö hade man en omringa på träskeln. Kastade flickans watten wän hon där efter gick över träskeln var hon ej mö.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 10081:10.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

En arrendator i Östraby hade sjukdom ribbande sina kreatur. Han tog till sig en trollkarl från Tuma i Skånska län. Och de tog tjuren och ledde den kring en björk under besvärjelser och sedan skulle kreaturen bli bryta av det.

(Arrendatorn är född omkring 1900 och det var så sent som 1936, som "Trollkarlen" tillkallades.)

John